

synet dermed, have viist sig at forholde sig saaledes, men ogsaa ved Salg have været udbragte til særdeles høje Priser, idet, saavidt jeg erindrer, saadanne aarsgamle Føl ved det frederiksborgske Stutterie ere solgte til en Priis af 300 Rbd. Efter Erklæring fra flere sagkyndige Mænd, som have foretaget Reiser til Frederiksborg for at eftersee de saaledes tilveiebragte Føl, er man kommen til en hvi Grad af Formodning om, at det igjen vil kunne lykkes at frembringe en Hesteevl, som ganske fortrinlig vil egne sig til at forædle den danske Hesterace, idet navnlig de Heste, som der fremavles, komme til at staae den danske Hest nærmere end Fuldblodshesten, og man har antaget, at Grunden, hvorfor Fuldblodet ikke altid har viist de gode Egenskaber, man har ventet, navnlig var den, at det stod mere fjernt fra den danske Hest. Derimod troer man ved den Barring, som her fremkommer, at kunne faae en forædlet Hesterace, som har de væsentligste af Fuldblodets Egenskaber, og som tillige har den Fordeel at staae Landets egne Heste meget nærmere. Det er derfor anset for sandsynligt, at man herigjennem vil kunne komme til en Art Heste, som allerbedst ville egne sig til at indvirke forædlende paa Landets Heste. Udvalget har nu troet, at det maatte vise sig, til hvilket Resultat man ved Forsøg i den Henseende kunde komme, naar man fastsatte en vis Tid, og at det tillige maatte være Bestyrelsen klart, at man ikke gjorde Forsøg i det Uendelige, men at et saadant Forsøg maatte have sin Tid, saaledes at man kunde vente Beretning desangaaende efter Forløb af en nogenlunde passende, dertil fastsat Tid. Denne Tid kan, efter Udvalgets Formening, ikke sættes kortere end til 10 Aar, idet det er nødvendigt at have flere Slægtsfølger af denne Hesterace, før at faae at vide, om den holder sig ved Barring i sig selv saaledes, at den bliver constant i sit Afkom, fordi man da først vil kunne faae at vide, om den Fremgangsmaade, at indkjøbe Fuldblodsheste fra England, fremtidig er ønskelig eller ikke.

Hvad jeg saaledes har tilladt mig at udvise, ligger ogsaa til Grund for Udvalgets 2det Forslag til § 17, som gaaer ud paa, at, hvor der nu staaer i Paragraphen, at Følhop-

perne af den gamle frederiksborgske Race skulde bedækkes af en Hingst af uplandet frederiksborgsk Race, eller, „hvis en saadan ikke kan faaes“, af en Fuldblodshingst, der skulle Ordene: „hvis en saadan ikke kan faaes“ gaae ud, idet det ellers kunde synes, som det ikke var Bestyrelsen tilladt netop at gjøre det Experiment, som man anseer for at være af stor Vigtighed.

Det Forslag, der er stillet til § 20, hænger, ligesom det under Nr. 7 til § 15, som jeg før tillod mig at omtale, sammen med Udvalgets Forslag om Forandring i Bestemmelserne om Bestyrelsen for Stutterierne.

Bligen-Finecke: Efter den store Vægt, der med Rette er lagt derpaa, at det fremtidige Resultat af disse Prøver skal bekræftiggøres, er det mærkeligt, at der ikke foreligger en Bekræftiggørelse fra Regjeringen om Resultaterne af de Forsøg, der allerede i en Række af 20 Aar have fundet Sted. I Motiverne siges det, at man skal vedblive med Forsøgene, fordi man endnu ikke har nogen Overbeviisning om, at Fuldblodet egner sig til at forædle vor Hesterace eller ikke. Naar man imidlertid beslutter sig til og troer det fornødent at gjøre nye Forsøg, saa er det vistnok meget vigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at man bør gjøre Experimenterne efter en fornuftig Plan, men naar man indskrænker sig til et saa ringe Antal Individuer som 2 Besselere og 6 Hopper, saa troer jeg neppe, at man kan kalde Planen for Experimentet fornuftigt; thi det er en uomtvistelig Kjendsgjerning ved enhver Race, at man ved at krydse i Familie hvad Engländerne kalde „in and in“ faaer Producter, der i meget kort Tid ville degenerere. Gaaer man frem paa denne Maade ved de foreslaaede Stutterier, vil man bevirke det Samme, som har viist sig at finde Sted med Hensyn til det hvide Stod, som ved Krydsning i Familien er blevet saaledes, at man med stor Beslagelse maa imødesee, at de Heste rimeligviis om nogle Aar ville være utjensdygtige ja maaskee uddøe, de ere desuden belemede med saadanne arvelige Feil, som alle maae antages at være fremkomne ved sliq Krydsning. Jeg skulde derfor tilraade, at disse Paragrapher, der omhandle Stamstutteriet, gik ud af Loven, thi naar man ikke vil eller kan gjøre Stutteriet